

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla... İbadetlerimizin makbul olmasında ihlâsın, sosyal hayatımızın sağlıklı yürümesinde samimiyetin ayrı bir yeri vardır. İhlâs ve samimiyet karşılıksız sevgi ve saygı, gösteriştönönyevi çıkar beklentisinden uzak davranış demektir. Hal ve hareketlerinde Allah'a yönönemek yalnız O'nun rızasına talip olmaktır. Allah Teâlâ, bu mukaddes dinin hâlis din, yani her türlü dünyevi menfaat ve çıkar beklentisinden uzak, her çeşit bâtıl düşünceden arındırılmış din olduğunu bizlere Kur'an-ı Kerim'de şöyle bildirmektedir. "Onlara, ancak Allah'ın dediğine gönülden bağlanarak, hakka yönönelen kimseler olarak O'na kulluk etmeleri, namazı kılmaları ve zekâtı vermeleri emredilmiştir. Sağlam din işte budur." İhlâs, samimi bir şekilde, sadece Allah Teâlâ'nın rızasını talep ederek iyilik yapmak, yegâne dost ve yardımcımızın yalnızca Allah Teâlâ olduğunu düşünerek O'na kulluk etmektir. Efendimizin şu hadisleri çok dikkat çekicidir ; Sahabeden Temim ed-Dari anlatıyor; bir gün Allah Resûl'i (A.S) ahabına hitap ederken, üç kez tekrar ederek şöyle seslendi; ′′ Din samimi olmaktır. Din samimi olmaktır. Din samimi olmaktır.′′ sahabeden bazıları Din kime karşı samimi olmaktır Ya Resûlallah? diye sordular. Sevgili peygamberimiz (S.A.V) ′′ Allah'a karşı, Kitabına karşı, Peygamberine karşı, Müslümanların meşru idarecilerine karşı ve bütün Müslümanlara karşı.′′ diye cevap vermiştir. (Müslüm. İman . 95. Ebu davut Edep .59) ′′ Allah'a karşı, Kitabına karşı, Peygamberine karşı SAMİMİYET: İHLAS… İhlas, kulun en başta zihnin dünyası olmak üzere bütün davranışlarını, fiillerini ve sözlerini yaratılmışların değerlendirmesinden arındırmasıdır. Bir Müslüman için hayatta en büyük hedef, Allah'ın rızasını kazanmak olduğuna göre bunun yolu ihlastan geçer. Müslümanın işlediği hayırlı işlerin ve amellerin Allah nezdinde kabul görmesi ihlasa bağlıdır. İhlas olmadan yapılacak ameller dünyaları doldursa hiçbir kıymeti yoktur. İhlas, düşünceleri yaratılmışların değerlendirmesinden arındırmaktır. (İmam Nevevi) *Yüce Allah ile ilişkide yaratılmışları aradan çıkarmaktır. (Keşşaf Istilahat’l-Fünun) *Yaptığın işe Yüce Allah'tan başka tanık aramamandır. (Seyyit Şerif Cürcani *Bütün eylemlerin, eylemsizliklerin, oturmanın, kalkmanın, hareketlerin, fiillerin, sözlerinin Allah için olmasıdır. (Keşşafu Istilahat’l-Fünun) *Hareket noktasının, yalnızca Vahid olan Allah olmasıdır. Bunun zıttı ise ortak koştur. İhlas, Allah'ın dışındaki her şeyden teberri etmek/uzaklaşmaktır. (Rağıb el-İsfehâni/el-Müfredat) *Rıyayı terk etmektir. (Lisan’l-Arab) Allah'a karşı niyetini doğru ve düzgün tutmaktır. (İbrahim Edhem) Bu tanımlamalardaki ortak nokta, bütün söz, fiil, hareket ve tutumlarda yalnızca Yüce Allah'ın rızasının gözölmesi, buna başka herhangi bir niyet, düşünce, amaç ve hedefin karıştırılmamasıdır. Buna göre zihnini, eylemlerini, sözlerini, hareketlerini hasılı bütün tutum ve davranışlarını Allah'ın rızasına uygun olmayan ne varsa bunlardan arındırabilen kişiler, ihlasa ermiş olacaklardır. Artık bu kişilerin, konuşmaları, susmaları, sevinmeleri, üzülmeleri, kızmaları, sevmeleri, buğz etmeleri, mücadeleleri... hep Allah içindir. Öyle ki düşüncede cennet ümidi ve cehennem korkusu bile kalmamalıdır. Sıddıkların

ihlası olarak nitelenen ve kişinin ameline ne dünyada ne ahirette hiç cedil; bir karşılık beklememesi şeklinde tanımlanan bu ihlas anlayışında -her ne kadar ihlasa aykırı değilse de- cennet ve cehennem korkusu bile yer almaz. (Keşşafu stılahatı'l-Funun) İhlasta Allah'ın rızasından başka hiç cedil; bir amacın gıdılmasıyla kastedilen budur. (1573; 1582; 1604; 1575; 1589; 1575; 1604; 1606; 1610; 1577; 1605; 1606; 1588; 1608; 1575; 1574; 1576; 1575; 1604; 1601; 1587; 1575; 1583; 1601; 1610; 1575; 1604; 1605; 1593; 1575; 1605; 1604; 1577; 1576; 1582; 1604; 1575; 1601; 1575; 1604; 1594; 1588; (1571; 1593; 1604; 1575; 1605; 1575; 1604; 1606; 1589; 1610; 1581; 1577;) "Allah buyuruyor ki; "kulumun kendisiyle bana ibadet ettiği en sevimli şey, bana karşı ihlaslı ve samimi olmasıdır." (İbn Hanbel, Müsned, V, 254.) Rivayete göre bir kişi yıllar boyu mescidin birinci safında namaz kılmış. Bir gün her nasılsa bir engel sebebiyle ikinci safta kılmak zorunda kalmış. Bir süre cami ve cemaatten kaybolan bu kişiye sebebini sormuşlar. demiş ki: "Şu kadar yıldır kıldığım namazları hep ihlasla kıldığımı sanıyordum. Bir kere ikinci safta gıdılmekten rahatsız oldum ki, o sırada boyunca riya yaptığımın farkına vardım. (başka bir rivayette: insanlar beni gıdılmakla kastedil; e bu hareketimden utandım. anladım ki, insanların beni birinci safta gıdılmaları hoşuma gidiyordu.) Bu yüzden evimde eski namazlarımı iade ve kaza ile meşgul olduğum için ortadan kayboldum." Cömert, mert, prime; prime; desinler diye infakta bulunan, prime; prime; alim prime; prime; desinler diye savaşıp kimsenin abasının Allah nezdinde hiç cedil; bir değeri yoktur. Hatta bu kimseler, sahte niyetlerle yapılan sahte amellerinden otların ahirette hısrana uğrayacaklardır. (Müslüman, İmare..152) Sevgili Peygamberimiz (s.a.s) bir hadislerinde şöyle buyuruyor. "Kıyamet gününde aleyhinde ilk hıdılmedilen insanlar şunlardır: Birincisi şehit edilen kimsedir. O Allah'ın huzuruna getirilir. Allah kendisine olan nimetlerini anlatır. O'nda bunları itiraf eder. Yüce Allah; "Eğer bu nimetlerime karşın ne yaptın?" diye sorar. Adam: "Ya Rabbi! Senin uğrunda şehit oldum" der. Allah şöyle buyurur: "Yalan söyledin! Sen yalnızca cesur denilsin diye savaştın. Sana da (cesur) denildi." Onun hakkında emir verilir ve ateşe atılınca kadar yılmaz; istem; istem; İkincisi ilim öğrenen, başkalarına öğreten, ayrıca Kur'an-ı Kerim okuyan adamdır. O Allah'ın huzuruna getirilir. Allah kendisine olan nimetlerini anlatır. O'nda bunları itiraf eder. Yüce Allah; "Eğer bu nimetlerime karşın ne yaptın?" diye sorar. Adam: "İlim tahsil ettim. İlimi başkalarına öğrettim ve senin uğrunda Kur'an okudum" der. Allah şöyle buyurur: "Yalan söyledin! Sen yalnızca alim denilmesi için ilim elde ettin, kari denilmesi için Kur'an okudun. Sana da bunlar denildi." Onun hakkında emir verilir ve ateşe atılınca kadar yılmaz; istem; istem; (Din Allah'ın kitabına karşı samimiyettir...) *(Bakara s-41. Ayeti kerimede "Benim ayetlerimi dıyalık menfaat karşılığında bir paraya değışmeyin ve ancak benden korkun.) *(Kim insanlardan yiyecek (karşılık) bekleyerek Kuran okursa, kıyamet gününde hiç cedil; et kalmamış şekilde gelir. camius-sağır) *(Cehennemde bir vadi vardır Cehennem gününde dıyalık yılmaz; defa o vadiden Allaha sığınır. Burası müslüman okuyucular için hazırlanmıştır.) Uç cedil; ncı s; Cenab-ı Hakkın kendisine mal verdiği adamdır. O da getirilir. Allah kendisine olan nimetlerini anlatır. O'nda bunları itiraf eder. Yüce Allah;

“İçinde;”-Malımın tamamını yalnızca Senin yolunda harcadım” der. Allah şöyle buyurur: “-Yalan söyledin! Sen yalnızca cömert denilmesi için malını infak ettin. Sana da bu denildi.” Onun hakkında emir verilir ve ateşe atılınca kadar yüzyüzyıtlar sürebilir. (Müslim, İmare 152) Kalbimizde taşıdığımız niyete göre yolculuğumuz kutlu bir sonuçlandır, bir destan ihsan, sadakatin, kulluğun bir ifadesi olabilir. Cömertlik ve bütünlük davranışlara anlam katan, onları Allah katında değerli kılan niyetlerdir. Niyetler, amellerin ruhudur. İnsanın bu ruhu hissetmesi ise ancak kendisine yaklaşmasıyla, içine, yüzyüzyıtlar, yüzyüzyıtlar bakmasıyla mümkün olabilir. Eğer kişi kendisine yabancılaşmamışsa, aynadaki suretini her an tanıyabiliyorsa, yüzyüzyıtlar kalbindeki yüzyüzyıtlar kadar gerçekleştirmemişse, kalbindeki niyetlerini idrak edebilir. Kalbin niyetlerin mahalli olmasından dolayı Rasul-i Ekrem, “Allah sizin dışarıya bakmaz, kalplerinize ve amellerinize bakar.” (Müslim, Birr, 34.) buyurarak onun nazargahı ilahî oluşuna dikkat çekmiştir. Niyetler, amellere atılır, kapılardır ve ancak niyet hayır olduğunda akıbet hayır olabilir. Niyetlerin temizliği, arınmışlığı ve halis oluşu kadar amellerimiz ihsanlı sayılabilir. Bu yüzyüzyıtlar Rabbimiz, ancak samimi bir şekilde ve kendi rızasıyla gerçekleştirilen amelleri kabul eder. (Nesai, Cihad, 24.) Dini yalnız Allah’a has kıldığımızda (‘‘Allah’a, 7/29.), Rabbimize karşı samimi bir kulluk sergilediğimizde davranışlarımız O’nun içine bir değer arz eder. *Hz. Ali Ra. Bir harpte hasmını yere yıktı, kellesini kesmek için yüzyüzyıtlar yüzyüzyıtlar oturdu. O esnada Hz. Ali kv.nin yüzyüzyıtlar yüzyüzyıtlar kalktı ve bıraktı, yüzyüzyıtlar yüzyüzyıtlar. Sebebi sorulduğunda buyurdu ki: “Düşmanım yüzyüzyıtlar yüzyüzyıtlar. Onu yüzyüzyıtlar bana yaptığı bu harekete yüzyüzyıtlar sebebiyle olma ihtimalinden korktum. HALBUKİ BEN ANCAK Allah rızası için yüzyüzyıtlar yüzyüzyıtlar. Bunun yüzyüzyıtlar hasmı mümkün; insan oldu. (Hz. Ali niyetindeki bozulma ihtimalinden dolayı kafiri yüzyüzyıtlar yüzyüzyıtlar vazgeçiyor.)-Tefcirtesnim c-1-s-359- *Samimi ve ihsanlı olan bir kulu Allah Te’ala; hiçbir zaman mahcup etmez, yardımsız bırakmaz. Nitekim ihsanlı sayesinde Yusuf Aleyhisselamı zindandan kurtarıp Mısır’a sultan yaptı. İbrahim Aleyhisselamı Nemrud’un ateşinden kurtarıp, ateş için ukurunu yüzyüzyıtlar eyledi. Mekke’den yüzyüzyıtlar edilen Peygamberimizi Medine’de Te’ala; lemlere sultan eyledi. İsimleri tarihe altın harflerle yazılan İslam yüzyüzyıtlar kleri de o makamlara ancak ihsanlı sayesinde yüzyüzyıtlar keldiler. Gazi ve şehitler zaferleri ihsanlı slarıyla kazandılar. Gökten erleri ihsanlı sları sayesinde yüzyüzyıtlar illerde taht kurdular. ‘‘limler ihsanlı slarıyla insanlığa ışık tuttular. Hulasa yüzyüzyıtlar k İslam medeniyeti ihsanlı insanların omuzları yüzyüzyıtlar üzerinde yüzyüzyıtlar kselmiştir. ‘‘Asıl hedefi Rabbinin istediği gibi bir kul olmak, O’nun sevgisini kazanmaktır. Gerek ibadetlerimiz gerekse beşerî ilişkilerimizdeki yüzyüzyıtlar zellik de buna bağlıdır. O içine; kaybolunca ibadetler sevapsız, dualar cevapsız kalır. Dularımıza cevap, ibadetlerimize sevap ve insanî ilişkilerimizde huzur istiyorsak, hem Yaratana hem de yaratılanlara karşı samimi olalım. Kulluk ve insani yüzyüzyıtlar revlerimizi yüzyüzyıtlar zveri ile ifa edelim. Cömertlik; dünü ve ahiret kurtuluşumuz buna bağlıdır. Yapmış olduğumuz uğraşlarımızın karşılığını niyetlerimize göre elde edeceğiz. Kimi dününyasını ve ahiretini her ikisini birden cennet edecek. Kimi riyakar davranışlarıyla kendini perişan edecek, kimi samimiyetle içine; alışıp kendini mesut edecek. Kimi Rabbin, kendisinin murakebe altında olduğunu unutup

ikiyüzlülükle davranacak ve nihayetinde kaybedenlerden olacak, kimi Rabbinin kendisiyle beraber olduğunu, hatta şah damarından daha yakın olduğunu bilecek ve nihayetinde ihlasla kazananlardan olacak. “Yapılan işler niyetlere göre değçerlenir. Herkes yaptığı işin karşılığını niyetine göre alır. Kimin niyeti Allah’a ve Resûlü’ne varmak, onlara hicret etmekse, eline geçecek sevap da Allah’a ve Resûlü’ne hicret sevabıdır. Kim de elde edeceği bir dünyalığa veya evleneceği bir kadına kavuşmak için yola çıkmışsa, onun hicreti de hicret ettiği şeye göre değçerlenir.” (Buhârî, Bed’ü’l–vahy 1) “Allah Teâlâ iyilik ve kötülükleri takdir edip yazdıktan sonra bunların iyi ve kötül oluşunu şöyle açıkladı: Kim bir iyilik yapmak ister de yapamazsa, Cenâb–ı Hak bunu yapılmış mükemmel bir iyilik olarak kaydeder. Şayet bir kimse iyilik yapmak ister sonra da onu yaparsa, Cenâb–ı Hak o iyiliği on mislinden başlayıp yedi yüz misliyle, hatta kat kat fazlasıyla yazar. Kim bir kötülük yapmak ister de vazgeçerse, Cenâb–ı Hak bunu mükemmel bir iyilik olarak kaydeder. Şayet insan bir kötülük yapmak ister sonra da onu yaparsa, Cenâb–ı Hak o fenalığı sadece bir günah olarak yazar.” (Buhari, Rikak 31) iman edenler! Allah'a ve ahiret gününe inanmadığı halde malını gösteriş için harcayan kimse gibi, başa kakmak ve incitmek suretiyle, yaptığınız hayırlarınızı boşa çıkarmayın. Böylesinin durumu, üzerinde biraz toprak bulunan düz kayaya benzer ki, sağanak bir yağmur isabet etmiş de onu çıplak pürüzsüz kaya haline getirivermiştir. Bunlar kazandıklarından hiçbir şeye sahip olamazlar. Allah, kafirleri doğru yola iletmez.” (Bakara, 2/264) Gün birbirimize karşı İhlâs ve Samimiyetle davranışlarda bulunma günüdür İhlas olmazsa ruhumuzun miracına sebep olması gereken namazlarımız bizleri kötülüklerden alıkoyamaz. İhlas olmazsa oruçlarımız, artık bizim için cehenneme karşı bir kalkan değil, sadece açılık ve susuzluktan ibaret kalır. İhlas olmazsa Kurbanlarımız Rabbimize kurbiyete vesile olamaz. elimizde kalan sadece etleri ve kanları olur.İhlasın yerini gösteriş, samimiyetin yerini riya almışsa, sağ elimizin verdiğini sol elimizin bilmemesi gereken fedakarlıklarımızı herkes biliyorsa, o vakit sadakalarımız Rabbimize sadakatimizi ifade etmekten çok uzakta demektir. Gösteriş malzemesi yapılan sadakalar, ömrümüze bereket getirmekten ziyade bizi çoraklaştırır. Dinlerini sırf Allah’a has kılan gerçek müminlerin mükâfatları, cennet nimetlerinin de ötesinde, Allah’ın cemâli, rızası ve sevgisi gibi çok daha “büyük mükâfat”lardır Din,müslümanlara karşı samimiyettir * İçtenlik, saflık, temizlik, katışıksızlık, halislik, dürüstlük, açık yüreklilik, kalpten ve gönülden bağlılık, kendisiyle barışıklık, doğallık, içinden geldiği ve olduğu gibilik, güvenilirlik gibi olumlu anlamları bünyesinde taşır. Olumsuz nitelikler açısından bakıldığında ise samimiyet; yapmacılıktan, gösterişten, riyakârılıktan, hilekârılıktan, art niyetten, çıkarıcılıktan, aldaticılıktan, sahtekârılıktan, münafıklıktan uzak olmak gibi anlamlara gelir. Bu tür olumsuz nitelikler taşıyan insanlara da ‘samimiyetsiz’ denir. *Allah cc.: Benim için birini sevene, benim için birine nasihat edene sevgim vacip oldu. *Rasulullah sav.: İmanı kamil olan sevdiği kimseyi ondan menfaat gördüğü için değil sırf ALLAH rızası için sever.gerçek iman da budur.(TABERANİ) * HZ. Ömer:Gece kalkıp ibadet eden,gündüz oruç tutan,sadaka veren ve cihat eden kimse sevdiğini Allah için sevmez,sevmediğini de Allah için sevmezse bu yaptıklarının bir faydasını görmez. İşte ihlas ve samimiyet MEVLANA’NIN İFADESİYLE olduğun gibi görünmek ve

görünümün;gün gibi olmaktadır. Beyhak’ye görünümün;re M’sl’manlara karşı nasihat içinde olmanın çalameti vardır: 1. Kalbin M’sl’manların elem ve kederlerinden dolayı h’z’n duyması, 2. M’sl’manların acılarına katlanmak, 3. M’sl’manları, faydalı olan her maslahata irşad etmek. (Beyhaki, Şuab’l-İman, VII, 523.) Ebu Abdillah Muhammed b. Nasr el-Mervez’ye * M’sl’manların sadece birbirlerinin y’zlerine karşı değil, birbirlerinin gıyabında da samimi olmaları, evli eşler arasında fazlasıyla aranmış ve eşler arasındaki nasihat hali (içten ve g’n’lden bağıllık) Ebu Uname’nin rivayet ettiği bir hadiste ş’yle ifade edilmiştir: “Bir m’min için takvadan sonra, salih bir eş kadar hayırlı ve yararlı bir şey olamaz; emrettiğinde itaat eder, y’z’ne baktığında sevinç duyar, ’zerine yemin içtiğinde yeminini boşa çıkarmaz ve onun gıyabında gerek nefsi ve gerekse malı konusunda samimiyeti ve bağıllığı devam eder.” İbn Mace, Nikah, I, 596, 1857 *içimizle dışımız, s’ylediklerimizle eylemlerimiz uyuşuyor mu? En yakınımızdakilere duygularımızı, fikirlerimizi anlatırken gerçekten samimi miyiz veya ne kadar samimiyiz veya Onlar bize karşı ne kadar samimi acaba? Kendi anlattıklarımıza, fikirlerimize, kendi s’ylediklerimize kendimiz inanıyor muyuz veya ne kadar inanıyoruz? Yani kendimizle bile ne kadar samimiyiz? Kardeşlik hukukunda ne kadar samimiyiz?... Sevdığımızda samimi miyiz? İbadetlerimizde samimi miyiz? Yoksa s’ylediklerimize kalbimizi inandıramıyor, bir ikinci ses mi duyuyoruz? Aynı bedende bile farklı kanaatler mi taşıyoruz, bir uyum sergilemiyor mu aynı bedendeki ben? Belki de samimiyetin samimiyetsizliğinden olacak ki birçok taleplerimizde hayatımızı olumsuz y’nde etkileyen aksaklıklarla karşılaşılıyor veya sonuç alamıyoruz. ’yle ki k’t’ bir işte samimi olan bir insan bile bu samimiyetinden dolayı belki de sonuca gidiyor. Samimiyet bir noktada inanmaktır, kararlılıktır. Evet, samimiyet; işini ciddiye almaktır. Meslek şuurudur. Verimlilik saadetidir. Gizli şirkten, alkış delisi olmaktan beri olmaktadır. Hakk’n hatırını halkın hatırına tercih etmektir. Daima g’neşe d’n’k yaşamaktır. Sahtelik ve sunilikten kurtulmaktır. Tercihini, kalıcı olandan yana kullanmaktır. “el-Bakı’tu’ss’lihat” (Kehf, 18/46.) sırrına ermektir.Samimiyet, kulluktaki değer ’lç’s’ ve davranışların kıymetini belirleyen mihenk taşıdır. Samimiyet tutarlılıktır. Kişinin kendisine, çevresine, inanç ve d’ş’n’nce d’nyasına karşı tutarlılığıdır. Samimiyet, kişinin y’z’ne ve davranışlarına yansıyan bir aydınlık, bir enerjidir ’deta. Ç’nk’o, içten, katışıksız, dupduru; riyadan, ş’phe ve kirlerden uzak, sevgiye dayalı bir iradeyi yansıtır. İyi niyetle birlikte bazen k’ç’msediğimiz davranışlar bile ibadete d’n’ş’r. Nitekim Şair ş’yle seslenir: “K’ç’k bir tebess’m, içten bir selam Dosta hatır soran, bir iki kelam, Kısaca diyor ki, insana İslam; İhlasla yaptığıın, her şey ibadet...” İnsanın değeri onun samimiyet ve içtenliği ile doğru orantılıdır. Yapmacık olan ve taklitten ’te hiçbir anlamı ’z’ ve ruhu olmayan her t’rl’ davranış, değersiz ve bayağıdır. Bu Cenab-ı Hak katında b’yle olduğu gibi, sosyal hayatın hemen her safhasında ve insanların nezdinde de b’yedir. Samimiyetsiz gayretler boşunadır ve gayretsiz samimiyetlerde yetersizliğe mah’mdur. Aslında, insanın g’stermiş olduğu samimiyet, d’n’p dolaşp bir g’n yine kendisine gelir. Samimiyet g’steren mutlaka samimiyet ile karşılığını bulur. Kalplerini kendi elleriyle m’h’rleyenlerin samimiyet beklemeye de hakkı yoktur. Mevlana’n dediği gibi; “Aslında farkındayım hayatımdaki sahte varlıkların, istesem bir anda temizlemesini de bilirim. Ama bunca sahteliğin, benim samimiyetime ihtiyacı var. *("Samimi insan gelişmeye, değişmeye ve yeniliğe açık olur. Samimi olmayan insan hatalarını itiraf edemez, dolayısıyla kendini d’zeltme şansını baştan kaybeder.") Riyadan

[illegible]